

ZAKON
O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O DAVKU NA DODANO VREDNOST (ZDDV-1)

1. člen

V Zakonu o davku na dodano vrednost (Uradni list RS, št. 13/11 – uradno prečiščeno besedilo, 18/11, 78/11, 38/12, 83/12, 86/14, 90/15, 77/18, 59/19, 72/19, 196/21 – ZDOsk, 3/22, 29/22 – ZUOPDCE, 40/23 – ZDavPR-B, 122/23 in 104/24; v nadaljnjem besedilu: zakon) se v prvi alineji prvega odstavka 1. člena besedilo »zadnjič spremenjeno z Direktivo Sveta (EU) 2022/890 z dne 3. junija 2022 o spremembi Direktive 2006/112/ES glede podaljšanja obdobja uporabe neobveznega mehanizma obrnjene davčne obveznosti za dobave določenega blaga in opravljanje določenih storitev, dovezetnih za goljufije, ter mehanizma za hiter odziv v primerih goljufij na področju DDV (UL L št. 155 z dne 8. 6. 2022, str. 1), (v nadaljnjem besedilu: Direktiva Sveta 2006/112/ES)« nadomesti z besedilom »zadnjič spremenjeno z Direktivo Sveta (EU) 2025/516 z dne 11. marca 2025 o spremembi Direktive 2006/112/ES glede pravil o DDV za digitalno dobo, v delu ki se nanaša na spremembo nekaterih pravil posebnih ureditev za uporabo sistema VEM ter odpravo posebne ureditve skladiščenja na odpoklic«;

Druga in tretja alineja se črtata.

2. člen

V 6.a členu se drugi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(2) Kadar davčni zavezanec z uporabo elektronskega vmesnika, kot je trg, platforma, portal ali podobno sredstvo, omogoča dobavo blaga znotraj Unije, ki jo opravi davčni zavezanec, ki nima sedeža v Uniji, davčnemu zavezancu ali pravni osebi, ki ni davčni zavezanec, katere pridobitve blaga znotraj Unije niso predmet DDV v skladu s prvim odstavkom 3. člena [Direktive Sveta 2006/112/ES](#), ali kateri koli drugi osebi, ki ni davčni zavezanec, se šteje, da to blago prejme in dobavi sam davčni zavezanec, ki omogoča dobavo.«.

3. člen

V 9.a členu se v drugem odstavku v točki a) za besedilom »za njegov račun« doda besedilo »do vključno 30. junija 2028«.

4. člen

Naslov 3.A podpoglavja IV. poglavja se spremeni tako, da se glasi:

»3.A PRAG ZA DAVČNE ZAVEZANCE, KI DOBAVLJAJO DOLOČENO BLAGO, ZAJETO V TOČKI A) TRETJEGA ODSTAVKA 20. ČLENA IN OPRAVLJAJO DOLOČENE STORITVE, ZAJETE S 30.C ČLENOM«.

5. člen

V 30.f členu se v b) točki prvega odstavka besedilo »v državo članico, ki ni država članica iz prejšnje točke« nadomesti z besedilom »iz države članice iz prejšnje točke v drugo državo članico«.

V četrtem odstavku se zadnji stavek spremeni tako, da se glasi: »V tem primeru mora davčni zavezanec izbiri vnaprej prijaviti davčnemu organu v elektronski obliki ter ta pravila uporabljati najmanj v tekočem in naslednjem koledarskem letu.«.

Za četrtem odstavkom se doda nov peti odstavek, ki se glasi:

»(5) Šteje se, da je davčni zavezanec, ki uporablja posebno ureditev iz 6.b podpoglavja XI. poglavja tega zakona, izkoristil možnost izbire iz prejšnjega odstavka in zanj velja določitev kraja dobave blaga v skladu s točko a) tretjega odstavka 20. člena tega zakona ali kraja opravljene storitve v skladu prvim odstavkom 30.c člena tega zakona.«.

6. člen

V 46. členu se v prvem odstavku v c) točki črta besedilo »in četrtem«.

7. člen

V 74.i členu se v drugem odstavku v točki a) v prvi alineji besedilo »v skladu z 12. točko« nadomesti z besedilom »v skladu z 12. točko prvega odstavka«.

V drugem odstavku se v točki b) v drugi alineji besedilo: »v skladu s 13. točko « nadomesti z besedilom »v skladu z 12. točko prvega odstavka«.

8. člen

V 85. členu se četrty in peti odstavek črtata. Dosedanji šesti in sedmi odstavek postaneta četrty in peti odstavek.

9. člen

V 85.b členu se v drugem odstavku besedilo »iz šestega odstavka« spremeni tako, da se glasi: »iz četrtega odstavka«.

10. člen

V 90. členu se četrty odstavek črta.

11. člen

V 124. členu se v prvem odstavku za besedilom »davčni zavezanci« črta vejica ter besedilo »imajo pa sedež ali stalno oziroma običajno prebivališče v kateri koli državi članici«.

12. člen

V 125. členu se v drugem odstavku v prvem stavku za besedilom »vključno z naslovi spletnih strani,« doda besedilo »če so na voljo,«.

13. člen

Za 130.a členom se doda nov 130.aa člen, ki se glasi:

»130.aa člen

(uporaba posebne ureditve za dobavo plina po sistemu za zemeljski plin, dobavo električne energije in energije za ogrevanje ali hlajenje po omrežjih daljinskega ogrevanja in hlajenja)

Dobava plina po sistemu za zemeljski plin, vzpostavljenem na ozemlju Unije, ali po katerem koli omrežju, povezanem s takim sistemom, dobavi električne energije ali energije za ogrevanje ali hlajenje po omrežjih daljinskega ogrevanja ali hlajenja v skladu s pogoji iz tretjega in četrtega odstavka 22. člena tega zakona, se za namene uporabe 130.b člena tega zakona, do 30. junija 2028 šteje za prodajo blaga na daljavo znotraj Unije, kadar se dobavljajo davčnemu zavezancu ali pravni osebi, ki ni davčni zavezanec, katerih pridobitve blaga znotraj Unije niso predmet DDV v skladu s prvim odstavkom 3. člena Direktive Sveta 2006/112/ES, ali kadar jih kateri koli drugi osebi, ki ni davčni zavezanec, dobavlja davčni zavezanec, ki nima sedeža v državi članici potrošnje.«.

14. člen

V 130.g členu se v drugem odstavku za besedilom »Davčni zavezanec« doda besedilo »s sedežem v Sloveniji«.

V tretjem odstavku se za besedilom »Davčni zavezanec« doda besedilo »s sedežem v drugi državi članici«.

Za tretjim odstavkom se dodata nov četrti in peti odstavek, ki se glasita:

»(4) Davčni zavezanec, ki nima sedeža znotraj Unije in uporablja posebno ureditev iz tega podpoglavja v Sloveniji, nima pravice do odbitka DDV v skladu s prvim odstavkom 63. člena tega zakona, lahko pa uveljavlja vračilo zneskov DDV, ki jih plača v Sloveniji v zvezi z opravljenimi dobavami blaga, zajetimi v tej posebni ureditvi v skladu s 74.i členom tega zakona, ne glede na točko a) drugega odstavka in šesti odstavek 74.i člena tega zakona.

(5) Davčni zavezanec, ki nima sedeža znotraj Unije in uporablja posebno ureditev v skladu s 3. oddelkom 6. poglavja XII. naslova [Direktive Sveta 2006/112/ES](#) v drugi državi članici, lahko uveljavlja vračilo zneskov DDV, ki jih plača v Sloveniji v zvezi z opravljenimi dobavami blaga, zajetimi v tej posebni ureditvi v skladu s 74.i členom tega zakona, ne glede na točko a) drugega odstavka in šesti odstavek 74.i člena tega zakona.«.

Dosedanji četrti in peti odstavek postaneta novi šesti in sedmi odstavek.

V dosedanjem četrtem odstavku, ki postane šesti odstavek, se besedilo »Ne glede na prvi, drugi in tretji odstavek« spremeni tako, da se glasi: »Ne glede na prvi do peti odstavek«.

15. člen

V 130.l členu se v drugem odstavku v točki c) za besedilom »vključno z naslovi spletnih strani,« doda besedilo »če so na voljo,«.

V četrtem odstavku se v točki c) za besedilom »vključno z naslovi spletnih strani« doda vejica ter besedilo »če so na voljo«.

16. člen

V 130.p členu se v tretjem odstavku za besedilom »ne glede na prvi odstavek 74. člena« » doda besedilo »in pete alineje tretjega odstavka 74.b člena«.

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

17. člen

(prenehanje veljavnosti 9.a člena zakona)

(1) 9.a člen zakona preneha veljati 30. junija 2029.

(2) Ne glede na določbo 4. odstavka 9.a člena zakona, če po prihodu blaga v drugo državo članico v smislu prvega odstavka 9.a člena zakona to blago do vključno 30. junija 2029 ni dobavljeno davčnemu zavezancu – prejemniku blaga iz c) točke drugega odstavka 9.a člena zakona ali osebi iz šestega odstavka 9.a člena zakona oziroma ni nastopila nobena od okoliščin iz sedmega do desetega odstavka 9.a člena zakona, se šteje, da je bil na dan 1. julija 2029 opravljen prenos blaga v skladu z 9. členom zakona.

18. člen

(sprememba 37. člena Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost)

(1) V Zakonu o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost (Uradni list Republike Slovenije, št. 85/10, 86/14, 77/18, 29/22-ZUOPDCE in 122/2023) se v drugem odstavku 37. člena besedilo »31. decembra 2026« nadomesti z besedilom [»31. decembra 2028«].

(2) Določba prejšnjega odstavka začne veljati z uveljavitvijo spremembe Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L št. 347 z dne 11. 12. 2006, str. 1), zadnjič spremenjene z Direktivo Sveta (EU) 2025/1539 z dne 18. julija 2025 o spremembi Direktive 2006/112/ES glede pravil o DDV, ki se nanašajo na davčne zavezance, ki omogočajo prodajo na daljavo uvoženega blaga, ter glede uporabe posebne ureditve za prodajo na daljavo s tretjih ozemelj ali tretjih držav uvoženega blaga in posebne ureditve za prijavo in plačilo uvoznega DDV (UL L z dne 25. 7. 2021; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2006/112/ES), glede podaljšanja obdobja uporabe neobveznega mehanizma obrnjene davčne obveznosti iz prvega odstavka člena 199a Direktive 2006/112/ES.

(3) Minister, pristojen za finance, objavi dan uveljavitve spremembe Direktive 2006/112/ES iz prejšnjega odstavka v Uradnem listu Republike Slovenije.

19. člen

(začetek veljavnosti in uporabe)

(1) Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporablja pa se od 1. januarja 2027.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena se spremenjen prvi odstavek c) točke 46. člena, določba 8. člena, s katero se črta četrti in peti odstavek 85. člena zakona, spremenjen drugi odstavek 85.b člena, ter določba 10. člena, s katero se črta četrti odstavek 90. člena, začnejo uporabljati 1. julija 2029.

OBRAZLOŽITEV

K 1. členu:

S tem členom se v 1. členu zakona posodablja sklicevanje na zadnjo spremembo Direktive o DDV, v delu, ki se nanaša na nekatere spremembe posebnih ureditev sistema VEM ter posebne ureditve skladiščenja na odpoklic (prenos 2. in 4. člena Direktive Sveta (EU) 2025/516). Hkrati se črtajo sklici na predhodne spremembe Direktive o DDV, ki so bili dodani zaradi vrstnega reda prenosa posameznih sprememb direktive, ki ni sledila časovni razporeditvi sprejema sprememb direktive, ampak se je pri prenosu upoštevala časovnica rokov za prenos posameznih sprememb direktive.

K 2. členu

S tem členom se spreminja drugi odstavek 6.a člena zakona. Drugi odstavek 6.a člena, ki prenaša drugi odstavek 14.a člena Direktive 2006/112/ES, kot je spremenjena z Direktivo (EU) 2025/516, pojasnjuje, da se fikcija domnevnega dobavitelja poleg dobav osebam, ki niso davčnim zavezanci (končni potrošniki), uporablja tudi za dobave davčnim zavezancem ali pravnim osebam, ki niso davčni zavezanci, katerih pridobitve blaga znotraj Skupnosti niso predmet DDV po prvem odstavku 3. člena [Direktive Sveta 2006/112/ES](#).

V praksi gre za dobave naslednjim osebam (znani tudi kot skupina štirih):

- pravnim osebam, ki niso davčni zavezanci (npr. javni organi);
- davčnim zavezancem, ki uporabljajo posebno ureditev za kmete;
- davčnim zavezancem, ki uporabljajo posebno ureditev za male davčne zavezance;
- drugim oproščenim davčnim zavezancem.

Pri tem morata biti izpolnjena še naslednja pogoja:

- a) skupna vrednost pridobitev blaga znotraj Unije v Slovenijo ne preseže zneska 10.000 eurov (točka a) drugega odstavka 4. člena Zakona o davku na dodano vrednost);
- b) da se ta oseba ni odločila za obračunavanje DDV od teh pridobitev po splošni ureditvi DDV (v skladu tretjim odstavkom 3. člena [Direktive Sveta 2006/112/ES](#)).

K 3. členu:

S tem členom se spreminja 9.a člen zakona. Z dopolnjenim drugim odstavkom se lahko v drugo državo članico prenese lastno blago z uporabo posebne ureditve skladiščenja na odpoklic le še do 30. junija 2028. S 1. julijem 2028 se namreč predvideva poenostavljena DDV obravnava prenosov lastnega blaga (posebna ureditev za prenose lastnega blaga). Uporaba posebne ureditve skladiščenja na odpoklic za prenose lastnega blaga, za blago, ki je bilo preneseno v drugo državo članico z uporabo te posebne ureditve 30. junija 2028 ali prej, je mogoča še eno leto od navedenega datuma, torej do vključno 30. junija 2029. Po tem datumu pa uporaba te posebne ureditve ne bo več mogoča. Za blago, ki je dano v posebno ureditev skladiščenja na odpoklic velja omejitev 12 mesecev v skladu s četrtem odstavkom 9.a člena zakona. S prehodno določbo pa se ureja primere, ko na dan 30. junija 2029 navedeno 12 mesečno obdobje še ne poteče.

K 4. členu:

V tem členom se spreminja naslov 3.A podpoglavja zakona. Sprememba je posledica spremembe naslova v Direktivi o DDV.

K 5. členu:

S tem členom se spreminja 30.f člen zakona. Spremembe v tem členu pojasnjujejo, da se, poleg telekomunikacijskih storitev, storitev radijskega in televizijskega oddajanja, v izračun praga 10.000 EUR v delu, ki se nanaša na dobave blaga na daljavo vključujejo čezmejne prodaje blaga na daljavo, ki se dobavlja iz države članice, v kateri ima davčni zavezanec sedež. Prodaje blaga na daljavo, ki se opravljajo iz zalog blaga v drugi državi članici, se ne vključujejo v izračun praga 10.000 EUR.

Zadnji stavek četrtega odstavka se spremeni, in sicer uporaba splošnih pravil za kraj obdavčitve za takega zavezanca velja najmanj v tekočem in naslednjem koledarskem letu in ne več tako v tekočem koledarskem letu ter hkrati v dveh naslednjih koledarskih letih. S tem se besedilo usklajuje z besedilom tretjega odstavka 59.c člena Direktive o DDV.

Davčni zavezanci, ki izpolnjujejo pogoje po prvem odstavku 30.f člena ZDDV-1 in torej ne presegajo praga 10.000 eur, se lahko v skladu s četrnim odstavkom tega člena vseeno odločijo, da bo kraj obdavčitve pri prodaji blaga na daljavo, kraj, kjer se blago nahaja v trenutku, ko se odpošiljanje ali prevoz blaga kupcu konča (točka a) tretjega odstavka 20. člena) ter za telekomunikacijske storitve, storitve radijskega in televizijskega oddajanja ali elektronske storitve, kraj, kjer ima kupec sedež, stalno ali običajno prebivališče (prvi odstavek 30.c člena), torej po splošnih pravilih za kraj obdavčitve. Z novim petim odstavkom 30.f člena ZDDV-1 se dodatno pojasnjuje, da se za take davčne zavezance, ki so registrirani v posebno unijsko ureditev OSS šteje, da so se odpovedali obdavčitvi po kraju svojega sedeža.

Spremembe tega člena sledijo tudi smernici 123. Odbora za DDV.

K 6. členu:

S tem členom se črta pogoj za predložitev informacij po posebni ureditvi skladiščenja na odpoklic (sklic na četrty odstavek 90. člena v c) točki prvega odstavka 46. člena zakona). Od 1. julija 2029 naprej se te informacije v okviru skladiščenja na odpoklic ne bodo več poročale, saj ta ureditev ne bo več veljala. S tem se določba 46. člena zakona usklajuje s spremembo 90. člena zakona. V prehodnih določbah je urejen tudi zamik začetka uporabe tega člena, ki se bo začel uporabljati skupaj s črtanjem četrtega odstavka 90. člena.

K 7. členu:

S tem členom se redakcijsko spreminja prva alineja a) točke in druga alineja b) točke drugega odstavka 74.i člena, z dopolnitvijo sklicevanja pri 12. in 13. točki prvega odstavka 50. člena ZDDV-1.

K 8. členu:

S tem členom se črtata četrty in peti odstavek 85. člena zakona, ki se nanaša na obveznost vodenja evidence o blagu za namene posebne ureditve skladiščenja na odpoklic. Vodenje teh evidenc tako za prejemnika kot tudi za dobavitelja ne bo več obvezno od 1. julija 2029 naprej, ko se bo prenehala uporabljati posebna ureditev skladiščenja na odpoklic.

K 9. členu

S tem členom se 85.b. člen redakcijsko popravlja zaradi spremembe 85. člena zakona, v katerem se šesti odstavek spremeni v četrtega. Sprememba se navezuje na prenehanje posebne ureditve skladiščenja na odpoklic s 1.7.2029.

K 10. členu:

S tem členom se črta četrty odstavek 90. člena zakona, s čimer se odpravlja obveznost poročanja prenosa lastnega blaga po posebni ureditvi v rekapitulacijskem poročilu. V skladu s prehodnimi določbami se črtanje uporablja od 1. julija 2029 dalje, ko se bo prenehala uporabljati posebna ureditev skladiščenja na odpoklic.

K 11. členu:

S tem členom se spreminja 124. člen zakona. S spremenjeno določbo se določa, da se lahko neunijska ureditev (VEM) uporablja za opravljanje storitev osebi, ki ni davčni zavezanec, ne glede na to kje ima

sedež, stalno ali običajno prebivališče. S tem se širi obseg te ureditve, saj uporaba neunijske VEM ureditve ne bo več omejena le na primere, ko ima prejemnik storitve sedež ali stalno oziroma običajno prebivališče v eni izmed držav članic.

K 12. členu:

S tem členom se spreminja drugi odstavek 125. člena zakona. Davčni zavezanec, ki prijavi uporabo posebne neunijske ureditve VEM v Sloveniji, mora davčnemu organu pri prijavi navesti podatek o spletnih straneh le, če so te na voljo, v kolikor jih ni mogoče navesti, ta podatek po novem ni obvezen pri prijavi.

K 13. členu:

S tem členom se uvaja nov 130.a člen in s tem dodatno razširja obseg uporabe unijske ureditve VEM, ki določa, da se od 1. januarja 2027 do 30. junija 2028 - ko bodo začela veljati celovitejša pravila za te dobave - dobave plina, elektrike in energije za ogrevanje ali hlajenje, štejejo za dobavo blaga na daljavo za namene uporabe posebne unijske ureditve VEM.

V praksi gre za možnost uporabe posebne unijske ureditve VEM tako za dobave končnim potrošnikom kot tudi za dobave naslednjim osebam (znani tudi kot skupina štirih):

- pravnim osebam, ki niso davčni zavezanci (npr. javni organi);
- davčnim zavezancem, ki uporabljajo posebno ureditev za kmete;
- davčnim zavezancem, ki uporabljajo posebno ureditev za male davčne zavezance;
- drugim oproščenim davčnim zavezancem.

Pri tem morata biti izpolnjena še naslednja pogoja:

- c) skupna vrednost pridobitev blaga znotraj Unije v tekočem koledarskem letu ne preseže zneska 10.000 eurov; ter
- d) se ta oseba ni odločila za obračunavanje DDV od teh pridobitev (v skladu tretjim odstavkom 3. člena [Direktive Sveta 2006/112/ES](#)).

Posledično, se npr. dobaviteljem električne energije, ki imajo polnilne postaje za vozila v različnih državah članicah, ne bo treba identificirati za namene DDV v vseh teh državah članicah, temveč bodo lahko uporabili posebno unijsko ureditev VEM za obračun DDV za dobave tem kupcem.

K 14. členu:

S tem členom se spreminja 130.g člen zakona. Navedeni člen določa pogoje za vračilo DDV zavezancem, ki so se prijavili v posebno unijsko ureditev.

Sprememba, ki se nanaša na nov četrti odstavek, predstavlja vključitev vračil DDV tudi za davčne zavezance, ki nimajo sedeža znotraj Unije in opravljajo dobave blaga na daljavo v skladu s posebno ureditvijo v podpoglavju 6.b ZDDV-1. Ti davčni zavezanci nimajo pravice do odbitka DDV preko obračuna DDV, ampak zahtevajo vračilo DDV, ki so ga plačali v Sloveniji v zvezi z opravljenimi dobavami blaga, zajetimi v tej ureditvi, v skladu s 74.i členom ZDDV-1, ki določa pogoje za vračilo DDV davčnim zavezancem s sedežem v tretji državi. Vračilo DDV se tem zavezancem prizna tudi, če opravljajo v Sloveniji dobave blaga v skladu s točko a) drugega odstavka tega člena in ne glede na vzajemnost (šesti odstavek 74.i člena ZDDV-1), vendar le v zvezi z opravljenimi dobavami blaga, zajetimi v unijski ureditvi.

Sprememba, ki se nanaša na novi peti odstavek, predstavlja enako kot v prejšnjem odstavku, vključitev vračil DDV za davčne zavezance, ki nimajo sedeža znotraj Unije, in uporabljajo posebno ureditev, ki je določena v 3. oddelku 6. poglavja XII. naslova [Direktive Sveta 2006/112/ES](#), v drugi državi članici. Vračilo slovenskega DDV se tem zavezancem prizna tudi, če v Sloveniji opravljajo dobave blaga, zajete v tej posebni ureditvi, v skladu s točko a) drugega odstavka 74.i člena in ne glede na vzajemnost (šesti odstavek 74.i člena ZDDV-1), vendar le v zvezi z opravljenimi dobavami blaga, zajetimi v unijski ureditvi.

K 15. členu:

S tem členom se določa, da mora davčni zavezanec, ki prijavi uporabo posebne uvozne ureditve v Sloveniji ali posrednik, ki bo v imenu in za račun davčnega zavezanca uporabljal to ureditev, davčnemu organu pri prijavi te ureditve, navesti podatke o naslovu spletnih strani le, če so te na voljo. V kolikor spletnih strani ni mogoče navesti, te po novem niso obvezen podatek pri prijavi.

K 16. členu:

Davčni zavezanec, s sedežem v drugi državi članici, ki uporablja posebno ureditev v skladu s 4. oddelkom 6. poglavja XII. naslova [Direktive Sveta 2006/112/ES](#), to je posebna uvozna ureditev, lahko ne glede na prvi odstavek 74. člena tega zakona po novem pa tudi, ne glede na peto alineje tretjega odstavka 74.b člena, uveljavlja vračilo zneskov DDV, ki jih plača v Sloveniji v zvezi z opravljenimi dobavami blaga, zajetimi v tej posebni ureditvi. To pomeni, da bo tak davčni zavezanec lahko zahteval vračilo DDV tudi, če ne predloži izjave, da v obdobju vračila ni opravil dobav blaga, za katere bi se lahko štelo, da je bilo dobavljeno ali so bile opravljene v Sloveniji za namene posebne uvozne ureditve. Gre za dodatno pojasnitev pogojev za vračilo za te davčne zavezance, saj se jim vračilo DDV, ki jih plača v Sloveniji vrne, četudi opravljajo transakcije v skladu s prvim odstavkom 74. člena ZDDV-1 za namene posebne uvozne ureditve, zato izjava niti ni potrebna. S tem se pogoji za vračilo izenačuje s pogoji za takega davčnega zavezanca po posebni unijski ureditvi (130. g člen, tretji odstavek ZDDV-1), za katere predložitev izjave že sedaj ni obvezno.

K 17. členu

S tem členom se določa prenehanje veljavnosti določbe 9.a člena zakona. Določba preneha veljati z dnem 30. junij 2029. V skladu z Direktivo o DDV se namreč s 1. julijem 2029 pravila o skladiščenju na odpoklic prenehajo uporabljati.

Z dopolnjenim drugim odstavkom 9.a člena zakona se lahko v drugo državo članico prenese lastno blago z uporabo posebne ureditve skladiščenja na odpoklic le še do 30. junija 2028. S 1. julijem 2028 se namreč predvideva poenostavljena DDV obravnava prenosov lastnega blaga (posebna ureditev VEM za prenose lastnega blaga), ki je opsijska. Uporaba posebne ureditve skladiščenja na odpoklic, za blago, ki je bilo preneseno v drugo državo članico z uporabo te posebne ureditve 30. junija 2028 ali prej, je mogoča še eno leto od navedenega datuma, torej do vključno 30. junija 2029. Po tem datumu pa uporaba te posebne ureditve ne bo več mogoča. Za blago, ki je dano v posebno ureditev skladiščenja na odpoklic, velja omejitev 12 mesecev v skladu s četrtem odstavkom 9.a člena zakona. S prehodno določbo pa se ureja primere, ko na dan 30. junija 2029 navedeno 12 mesečno obdobje po prihodu blaga v drugo državo članico še ne poteče. V teh primerih se, ne glede na določbo 4. odstavka 9.a člena zakona, ki omogoča, da je blago lahko v posebni ureditvi skladiščenja na odpoklic 12 mesecev po prihodu blaga v drugo državo članico, določa da se v vseh primerih ureditev skladiščenja na odpoklic zaključi na dan 30. junij 2029. Za blago, ki je na dan 30. junija 2029 še vedno v okviru ureditve skladiščenja na odpoklic, se šteje da je s tem dnem opravljen prenos blaga v drugo državo članico v skladu z 9. členom ZDDV-1. Za ureditev davčnega statusa takšnega blaga veljajo enaka pravila kot veljajo že do sedaj v primeru uporabe četrtega odstavka 9.a člena zakona.

K 18. členu:

S tem členom se določa podaljšanje ureditve, po kateri je prejemnik blaga ali storitev plačnik DDV (RCM) za prenos pravic do emisije toplogrednih plinov, kakor so opredeljene v zakonu, ki ureja varstvo okolja.

V Sloveniji smo možnost uporabe mehanizma obrnjene davčne obveznosti uredili v 76.a členu ZDDV-1. Za takšno ureditev (plačnik DDV je kupec kuponov) se je odločila večina držav članic EU, v izogib morebitnim goljufijam pri obračunavanju in plačevanju DDV. V veljavnem ZDDV-1 je določeno, da

določba, ki predpisuje uporabo mehanizma obrnjene davčne obveznosti za prenos pravic do emisije toplogrednih plinov, preneha veljati 31. decembra 2026, kar je usklajeno z veljavno Direktivo o DDV.

Na pobudo držav članic po podaljšanju veljavnosti navedenega ukrepa, je Evropska komisija na zasedanju Delovne Skupne Sveta za davčna vprašanja (WPTQ) dne 18. 5. 2026 napovedala, da bo po poletnem odmoru, torej v jeseni 2026, predložila v obravnavo na delovno skupino predlog spremembe Direktive o DDV, z namenom podaljšanja veljavnosti 199.a in 199.b člena Direktive o DDV. Ker predlog za spremembo direktive še ni podan, pričakuje pa se, da bo sprejet do konca leta 2026, se s predlogom člena podaljšuje uporaba mehanizma obrnjene davčne obveznosti za prenos pravic do emisije toplogrednih plinov, uveljavitev navedene določbe pa je vezana na uveljavitev spremembe Direktive o DDV. Če torej z Direktivo o DDV možnost podaljšanja ne bo sprejeta, sprememba zakona ne bo začela veljati in se bo možnost uporabe mehanizma obrnjene davčne obveznosti za prenos pravic do emisije toplogrednih plinov iztekla 31. decembra 2026.

Z namenom zagotovitve jasnosti predpisa, torej trenutka uveljavitve navedene določbe, zakon nalaga ministru, pristojnemu za finance, da v Uradnem listu Republike Slovenije objavi dan uveljavitve spremembe Direktive o DDV, s katero se bo podaljšala možnost uporabe mehanizma obrnjene davčne obveznosti. S tem datumom bo začela veljati tudi sprememba 37. člena Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost.

K 19. členu:

S tem členom se določa začetek veljavnosti in uporabe tega zakona. Določbe, ki obsegajo prenos 2. člena Direktive Sveta (EU) 2025/516 z dne 11. marca 2025 se začnejo uporabljati 1. januarja 2027. Določbe, ki obsegajo prenos 4. člena navedene direktive (odprava posebne ureditve skladiščenja na odpoklic) pa se začnejo uporabljati 1. julija 2029.

P R A V I L N I K

o spremembah in dopolnitvah Pravilnika o izvajanju Zakona o davku na dodano vrednost

1. člen

V Pravilniku o izvajanju Zakona o davku na dodano vrednost (Uradni list RS, št. 141/06, 52/07, 120/07, 21/08, 123/08, 105/09, 27/10, 104/10, 110/10, 82/11, 106/11, 108/11, 102/12, 54/13, 85/14, 95/14, 39/16, 45/16, 86/16, 50/17, 84/18, 77/19, 58/21, 205/21, 16/22, 82/22, 17/23, 133/23, 112/24, 15/25 in 110/25) se v 150.a členu v prvem in drugem odstavku besedilo »v skladu s šestim odstavkom« nadomesti z besedilom »v skladu s četrtem odstavkom«.

V tretjem odstavku se besedilo » iz šestega odstavka« nadomesti z besedilom: iz četrtega odstavka«.

2. člen

V 159. členu se v prvem odstavku drugi stavek črta.

3. člen

174.a členu se v prvem odstavku za besedilom »spletna mesta davčnega zavezanca«, doda vejica in besedilo »če so na voljo«.

4. člen

V 174.d členu se na koncu prvega odstavka doda nov stavek, ki se glasi: »V prijavi mora davčni zavezanec označiti tudi, ali je član skupine za DDV.«.